

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 31 MARÇ DE 2023 | Número 203

PÀG. 3 | NATHALIE BECQUART

“No podem imaginar ni somiar l'Església només amb una part d'ella”

PÀG. 7 | SEMINARI DE BARCELONA

Els seminaristes assagen comèdia negra

PÀG. 15 | BISBE CONESA

“No acudim a Déu perquè faci un acte de màgia”

PÀG. 21 | MONTSERRAT AL MÓN

Sardenya i “sa Munserrada”

PÀG. 24 | LAURA MOR

Del paper als espais de les dones

**Relleu a l'equip provincial
de l'Escola Pia de Catalunya | PÀG. 10**

PÒRTIC

Fa més de vuit anys que entrevistàvem l'escolapi Jordi Vilà Font per primera vegada amb motiu dels seus vots solemnes. Ja apuntava maneres aleshores, de bonhomia, d'alegria, de servei, de vocació i d'una gran pedagogia. Acaba de ser escollit nou provincial de l'Escola Pia de Catalunya. Un encàrrec per vetllar, junt amb tot l'equip provincial, per complir les línies de futur de l'Orde.

SUMARI

3 Actualitat

Nathalie Becquart: "No podem imaginar ni somiar l'Església només amb una part d'ella"
Comèdia negra al seminari de Barcelona
Jordi Vilà Font, nou provincial de l'Escola Pia de Catalunya
Abadías ordenat bisbe auxiliar a la Sagrada Família: "Vosaltres sou el regal de Déu"
Bisbe Conesa pregant per la pluja: "No acudim a Déu perquè faci un acte de màgia"
Montserrat renova Serra d'Or "per tornar a ser una àgora central de la cultura catalana"
Sardenya i "sa Munserrada" (I de II)

24 Panoràmica

Del paper als espais de les dones, per Laura Mor
La pseudo-espiritualitat: un nou producte del mercat, per Montse Castellà

27 Recull de premsa

28 La setmana a les xarxes

Nathalie Becquart durant la Tribuna Joan Carrera.

Nathalie Becquart: “No podem imaginar ni somiar l’Església només amb una part d’ella”

Nathalie Becquart es convertia l’any 2021 en la primera dona a l’Església catòlica en ser subsecretària del Sínode. Aquest nomenament li dona per primera vegada dret a vot a una dona. Becquart, religiosa francesa, ha estat convidada a Barcelona **per participar de la Tribuna Joan Carrera**. Hem aprofitat per parlar amb ella sobre el paper de la dona en l’Església.

L’única dona amb vot al Sínode. Així la presentem tots els mitjans. Li costa aquesta etiqueta? Vostè insisteix molt en el fet que l’important és el procés i no només el vot final.

El vot és possible només al final quan s’ha construït un consens. Entenc que per a la societat és un símbol el vot, però el més rellevant no és el vot final sinó la participació dels laics i les dones des de l’inici. A mi em van nomenar sotssecretària del Sínode i com tots els altres que m’han precedit tinc dret a vot, sí. Quan vaig participar en el Sínode, el dels Joves, vaig veure que el més rellevant, sens dubte, era la participació activa durant tot el procés. Dins de la tradició de l’Església hi ha diverses maneres de treballar per arribar a un consens. El vot és un,

però no l'únic. Per a mi va ser sorprenent veure la rebuda que va tenir el meu nomenament, no per mi, sinó per les dones i pels laics va ser tot un símbol.

Quan va ser vostè nomenada el cardenal Mario Grech, el secretari del Sínode, ho va qualificar de 'porta oberta'. Ho sent així? Des del 2021, any en què la van nomenar, quines portes més s'han obert per a les dones?

Fa unes setmanes que el papa Francesc va dir que tots els membres de l'assemblea sinodal podran votar, vol dir també laics, dones, homes, tots. Encara està per veure com, però podria ja no ser l'única dona a votar. Aquesta és una enorme porta oberta. Des de l'inici m'he sentit una petita baula d'una llarga cadena començada ja per Pau VI durant el Concili Vaticà II; en les últimes dues sessions va nomenar algunes dones com a audidores. Penso també en tantes altres dones en l'àmbit local que treballen ja al Vaticà. Arribo fins avui sabent que el més important és la participació de les dones en tots els nivells, i no podem reduir la participació de la dona a l'Església solament a un dret a vot, és un símbol, però no és només això. Hi ha tantes

dones en les esglésies locals que ja fan una feina valuosa, que no puc gosar parlar de mi sense parlar d'elles, estic lligada a totes aquestes dones que són el Poble de Déu.

Els càrrecs, fins ara, sempre han anat acompanyats de l'ordenació sacerdotal. És aquesta la dificultat per a les dones per accedir als càrrecs de responsabilitat a l'Església?

A la Constitució Apostòlica *Praedicate evangelium* del papa Francesc la postura del Papa sobre aquest tema queda clara. Ell parla de desconnectar la responsabilitat de l'ordenació. Sovint pensem per al govern de l'Església només en els sacerdots, és veritat, però almenys en el Vaticà hi ha la possibilitat real perquè la implicació en el govern no estigui lligada obligatòriament a l'ordenació. Realment no afecta tots els dicasteris, però en l'Església local sí tenim possibilitats. Quan pensem en l'Església ho hauríem de fer en gran, perquè no és només la parròquia o l'estructura jeràrquica, sinó que podem veure altres llocs de responsabilitat. Càritas és molt important i a França, per exemple, el president és una dona. També hi ha dones

presidentes d'universitats catòliques, o facultats de teologia que tenen degana o rectora, o consiliàries d'una diòcesi. També penso en les cinc o sis dones que són secretàries generals de Conferències Episcopals. Hi ha tantes possibilitats... però la qüestió aquí és com es fa això? És un desafiament i cal tenir la voluntat per caminar plegats, homes i dones.

El tema estrella. Es fan passos, però i les dones que tenen voluntat de ser sacerdot, com s'hauria de revertir aquesta situació?

De moment al Vaticà no és una qüestió que estigui sobre la taula. El que sí que està sobre la taula és aquesta crida a totes les dones del món per participar més de l'Església. Cal discernir com es fa això. La crida forta, que ja venia d'anteriors sínodes, és la implicació més gran de les dones en el lideratge de l'Església, aquesta és la part més important. El repte avui és fugir d'una Església clerical per ser una Església sinodal amb la participació i protagonisme de tothom. I aquesta Església destaca sobretot no en l'ordenació com a via de poder, sinó en la vocació comuna del baptisme. Aquesta és la visió que ve ja del Concili Vaticà II i que encara avui

hauríem de recordar. En aquest camí cal canviar la nostra visió i veure el ministeri de tothom i no només dels ordenats. Si som Església sinodal hem de fer que hi participin tots en la missió de l'Església. Al final el repté és com ser la mateixa Església de sempre estant al servei de la societat. Tot això ja ve del Concili Vaticà II i seixanta anys més tard encara no s'ha aplicat plenament l'eclesiologia del Poble de Déu de la *Lumen Gentium*.

Parlar de la implicació de les dones en l'Església hauria de ser també reivindicació dels homes de l'Església?

Avui podem veure que aquesta crida per a la participació de la dona no és només una crida de les dones. He vist en la meva experiència a França que fa vint anys era només una crida de les dones, però avui, i més en les noves generacions, aquesta crida és indissoluble entre homes i dones. Ho hem vist en el Sínode de Joves durant la consulta que quan es parlava de dones tothom responia, homes i dones. És una crida que fa tothom, homes, dones, inclús els bisbes i el mateix papa Francesc. És un signe dels temps. En aquest món complex, amb tanta crisi, podem veure que quan les dones

també decideixen, i no només els homes, hi ha una riquesa diferent en les decisions. El papa Francesc ho ha dit, recentment parlant, d'ecologia o de guerres que cal un lideratge femení en el món, perquè quan les dones prenen part en les decisions, aquestes es prenen millor. I no perquè les dones siguin millors, sinó perquè es prenen decisions en conjunt i analitzades. Les dones aporten una manera més col·laborativa de treballar i més arrelada a la realitat. Som diferents evidentment i el que cal és veure la diferència sense una dominació d'un sobre l'altre, i no és fàcil. Hem de passar d'un model de dominació de l'home sobre la dona, com es dona en moltes societats, a un model col·laboratiu i igualitari, de dignitat i respecte mutu.

Sovint la dona és molt humil a l'Església, i això dificulta sentir la seva veu. La dona està preparada per alçar la veu dins l'Església? Té ja un paper actiu de reivindicació?

Veiem ja moltes dones actives a l'Església o a les parròquies. El problema és com fer més visibles les dones, certament. És veritat que cal donar visibilitat, però les dones en molts contextos ja estan molt presents. A la vida religiosa també vivim els casos de moltes dones que

no es volen fer veure massa. Perquè sigui més activa la participació de la dona calen laics més formats, laics incloent-hi dones, evidentment. És important la formació i l'empoderament, les dues coses. Els joves també necessiten figures femenines com a model. Tot això depèn dels contextos, però si volem una Església sinodal en què tots siguin protagonistes cal augmentar la formació en sinodalitat que implica formació també espiritual.

Quins són els seus referents femenins dins l'Església?

Com he dit abans, he pensat molt en les primeres dones que van participar en el Concili Vaticà II que van obrir un camí. També penso en les dones que apareixen a la Bíblia, a l'Evangeli, o en el mateix Jesús que tenia una relació amb les dones i les feia participar de l'Església primitiva, així com tantes altres dones al llarg de la història de l'Església. Durant la meva estada a Barcelona, he visitat Montserrat i he recordat a santa Escolàstica. També penso en sant Francesc d'Assís que tenia com a referent a Santa Clara. I moltes dones avui que ja tenen càrrecs i ja els tenien abans que jo fos nomenada també són models per a mi. Destaco també

una experiència boníssima de no fa gaire en una trobada interreligiosa amb dones de tot el món de dotze religions diferents. Les experiències escoltades et fan sentir que no només en el catolicisme vivim aquesta revolució sinó en totes les religions perquè és una qüestió de tota la societat.

Com s'inicien els canvis?

Els canvis es fan amb experiències concretes. També cal la reflexió, però els canvis venen amb experiències concretes. Quan experimentem el bé, quan obrim camins, quan fem aquest procés de missió, es fan més passos endavant. El desafiament és trobar aquest nou estil de lideratge, un lideratge que estigui al servei, no de poder, sinó un lideratge col·laboratiu que és el que defensa el papa Francesc.

Amb aquests exemples que vostè comenta sembla que el problema no està a la base de l'Església sinó més aviat a la jerarquia?

Depèn. He volgut destacar bones experiències perquè calen exemples per allargar la visió i remarcar que hi ha possibilitats. És veritat que el canvi de mentalitat, a totes les organitzacions, comporta resistències i pors, forma part de la naturalesa humana. Quan escoltem les dones catòliques podem veure l'amor que tenen per l'Església, malgrat que se sentin moltes frustrades i amb dificultats per exercir la seva missió, això forma part de la realitat, és veritat. Per la meva experiència sé que no podem generalitzar, depèn de la persona en cada cas. Quan jo era directora del secretariat a la Conferència Episcopal recordo tenir a l'equip un sacerdot que era el sotsdirector. Vam treballar de mera-

vella i al final el capellà era més feminista que jo i tot! És un exemple per dir que depèn de la persona. Sovint els capellans i els bisbes afirmen que tampoc és fàcil que els laics facin espai pel diàleg, i això també passa. Cal fer passos endavant, però amb tothom. No podem imaginar ni somiar l'Església només amb una part, hem de trobar com caminar junts i fer una escolta conjunta, i sobretot pensar en les bones pràctiques que ens permetin treballar conjuntament malgrat ser diferents. No podem caminar junts sense deixar espai per a l'altre. Cal una conversió per part d'homes i de dones. Igual passa a les parelles, que tots sabem que no és fàcil la convivència, oi?

Comèdia negra al seminari de Barcelona

Canvi de plans. Aquest dimecres no es pot assajar a la sala d'actes del seminari de Barcelona. Els primers a arribar a la porta de l'edifici són el professor, **Jaume Peguera**, que fa cursos d'interpretació a l'escola d'arts escèniques Scenic, i en **Xavier Campmany**, de 25 anys que fa el darrer curs al seminari. Han decidit que l'assaig sigui al menjador, al costat d'una filera de taules preparades pel sopar. Van arribant d'altres participants, se saluden entre bromes mentre mouen les taules i seuen en rotllana per explicar-nos per què s'han apuntat a fer teatre al seminari.

És el segon curs consecutiu que el Seminari de Barcelona ofereix teatre entre les activitats pels seminaristes. La meitat dels que podrien assistir-hi s'hi llancen. **Josep Sellarès** és un diaca de la diòcesi de Sant Feliu que aviat s'ordenarà prevere. Està convençut que l'activitat de teatre l'ajudarà a fer millor de mossèn: "Pot ser molt útil per comunicar millor, per perdre la por i per captar l'atenció del públic". Destaca que fer teatre els ajuda també a fer equip, a treballar per un objectiu comú preparant una obra de teatre. Però reconeix que "no és fàcil, faig teatre per primer cop i costa". Valora molt el

bon ambient i la bona estona que passen cada dimecres: “riem molt assajant una comèdia”.

**L'ASSIGNATURA DE TEATRE
AL SEMINARI “POT SER ÚTIL
PER COMUNICAR MILLOR
I CAPTAR L'ATENCIÓ DEL PÚBLIC”**

A banda dels alumnes, al curs també s'hi ha apuntat el director espiritual, **Pere Montagut**, el formador **Bernat Gimeno** o el mateix rector del seminari, **Salvador Barcardit**, que diu que l'activitat els dona seguretat. “Sempre hi ha alguns companys més reservats i l'activitat els ajuda, i a més ens ho passem bé”, explica. Diu que, des del principi, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**, ho va veure amb bons ulls, i que part de l'èxit de l'activitat és per la implicació del professor. No és una assignatura qualificable, i si algun dia ho arriba a ser, considera que hauria d'anar encaminada més cap a un taller d'expressió.

Als assistents ja els sembla bé que no sigui una activitat qualificable, i asseguruen que això no els resta implicació en cap cas. L'activitat és transversal, amb participants dels diferents cursos. Una dinàmica que permet que es coneguïn millor i donar cohesió entre ells, segons explica en **Joan Piñol**, de 30 anys, que està cursant el darrer any. Reconeix que el que més li costa és aguantar-se el riure durant la interpretació.

**ELS SEMINARISTES PREPAREN
UNA COMÈDIA NEGRA QUE ES
REPRESENTARÀ AL TEATRE
DE LES GERMANETES DELS POBRES
AQUEST JUNY**

Com a grup teatral no tenen nom, però se'ls coneix com el Grup de Teatre del Seminari. El curs passat van representar una adaptació de **Quim Carreras** d'Art, que van titular *Això no és art*. Piñol explica que els assistents de l'any passat hi van anar per quedar bé i, a la sortida, es mostraven sorpresos. “Ens deien que no s'espe-

raven que ho féssim tan bé, però aquí fem una cosa professional, seriosa i amb exigència... i a més ho passem bé”.

Jaume Peguera, el professor, insisteix que “si falla el compromís, cau tot”, i agraeix la implicació de tots. Enguany assagen una obra diferent, que pot sorprendre a les cintures rígides. Es tracta d'una adaptació de Quim Carreras de l'obra de **Joseph Kesselring** *Arsenic and old lace*, que han retitulat com *L'arsènic... sol o amb llet?*. La representaran el divendres 2 i dissabte 3 de juny al Teatre de les Germanetes dels Pobres de la plaça Tetuan, entrada gratuïta amb taquilla inversa. Sí, els seminaristes assagen una comèdia negra, i s'ho passen molt bé.

La Rebotiga n.80. Fer teatre

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Comentem l'activitat de **teatre al seminari** de Barcelona i l'**entrevista** a la sotssecretària del Sínode, **Nathalie Becquart**. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Miquel Codolar**, **Roger Vilaclara**, **Laura Mor** i **Jordi Llisterri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Sant Joan de Déu celebra 10 anys de la Magic Line amb un nou rècord de participació

Més de 15.000 persones han tornat a omplir de solidaritat els carrers de Barcelona, Lleida, Mallorca, Madrid, Múrcia, València i altres localitats catalanes caminant per qui més ho necessita aquest diumenge 26 de març. Una participació que, amb els marcadors solidaris encara oberts, preveu superar els 400.000 euros de captació. Aquesta edició ha estat especial perquè celebrava els seus 10 anys de vida, sota el lema #10AnysCaminantJunts, i recuperava l'essència de les caminades anteriors després de dos anys de pandèmia.

SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Gabriel Villa-Real als educadors de les obres socials maristes: "Gràcies pel vostre coratge"

"El vostre dia a dia vol dir viure en contacte directe amb la fragilitat i, per això, s'ha de tenir coratge". Són les paraules que el provincial de l'Hermitage, **Gabriel Villa-Real**, ha dirigit als educadors de les obres socials maristes que han celebrat una trobada conjunta sota el lema 'Qui cuida el cuidador?'. La trobada ha incidit en la cura de les persones i dels equips en un moment especialment complicat. S'ha celebrat aquest 17 de març al col·legi Maristes Anna Ravell de Barcelona.

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

*Jordi Vilà al centre del nou
equip provincial [Foto: Escola Pia]*

Jordi Vilà Font, nou provincial de l'Escola Pia de Catalunya

El pare **Jordi Vilà Font** ha estat escollit com a provincial de l'Escola Pia de Catalunya per al quadrienni 2023-2027. L'elecció del nou Provincial s'ha fet en el marc del 66è **Capítol Provincial**, en el que han participat 28 religiosos de la Província catalana i de la Viceprovíncia de les Califòrnies. El pare Jordi Vilà substitueix al pare **Eduard Pini**, que ha ocupat el càrrec durant els darrers 8 anys.

Jordi Vilà Font va néixer a Caldes de Montbui el 1973. És Llicenciat en Humanitats i màster en Formació del Professorat de Secundària. Va fer els estudis eclesiàstics a la Facultat de Teologia de Catalunya i un postgrau en Espiritualitat a la Fundació Vidal i Barraquer.

L'any 2005 s'incorpora a l'Escola Pia de Catalunya i el 2006 realitza el noviciat després d'una experiència d'acció social i educativa al Senegal durant 6 mesos. Rep els ordres del diaconat i sacerdotal els anys 2016 i 2017 respectivament.

En Jordi Vilà ha treballat com a professor a l'Escola Pia de Caldes de Montbui i com a director a l'Escola Pia Luz Casanova de Nou Barris de Barcelona. A aquestes escoles, i a la de Sarrià,

Vilanova i la Geltrú i Sant Antoni, també ha treballat en l'acció educativa i pastoral. Actualment, ocupava el càrrec de director a l'Escola Pia de Balaguer. En el darrer quadrienni ha estat el cap d'Àmbit de Participació, Presència i Fer Comunitat de l'Escola Pia de Catalunya. **Víctor Filella, Enric Canet, Joan Prat i Aniol**

Noguera han estat escollits com a assistents per formar part de la Congregació Provincial de l'Escola Pia de Catalunya per al quadrienni 2023-2027. Aquesta elecció s'ha fet just després de la proclamació del Jordi Vilà Font com a nou Provincial. Junts formen ja la Congregació Provincial que dirigirà la institució

i vetllarà pel compliment dels objectius que s'aprovin pel futur immediat de l'Orde.

ESCOLAPIS | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

Abadías ordenat bisbe auxiliar a la Sagrada Família: "Vosaltres sou el regal de Déu"

Colors de primavera a la Sagrada Família. Dissabte 25 de març el temple de Gaudí va acollir l'ordenació del nou bisbe auxiliar de Barcelona, **David Abadías**. El van acompanyar quinze bisbes, gairebé 250 capellans i fidels principalment de Barcelona i del bisbat de Terrassa. La Sagrada Família els va mostrar tota la seva lluminositat amb els colors que entraven pels vitralls de la basílica. Una celebració diocesana per un bisbe auxiliar que **prové de la mateix bisbat** on va néixer fa 49 anys.

La celebració la va tancar el nou bisbe amb un breu parlament per agrair tota la gent que l'hi ha fet costat durant la seva trajectòria pastoral: "Vosaltres sou el regal de Déu". Com va remarcar, "soc el que soc gràcies a la força de Déu i a tots els qui esteu aquí". Al·ludint al seu lema episcopal, "Soc un servent de l'Evangeli", va expressar la voluntat de "posar tot el que tinc al servei del proïsme i de l'Evangeli". També va deixar un espai per la ironia recordant els alumnes de l'Ateneu Universitari Sant Pacià que "heu patit i sobreviscut les meves classes".

El cardenal **Joan Josep Omella** va presidir la celebració amb el cardenal **Lluís Martínez Sis-**

tach i els qui han estat els dos darrers bisbes d'Abadías a Terrassa, l'actual arquebisbe de Sevilla, **Josep Àngel Sáiz**, i **Salvador Cristau**. Una vegada ordenat, es va acostar als fidels per beneir-los acompanyat dels bisbes auxiliars **Sergi Gordo** i **Javier Vilanova**. Els tres formaran a partir d'ara l'equip de bisbes auxiliars del cardenal Omella. El bisbe auxiliar **Toni Vadell**, que va **morir** fa un any, també va ser recordat en la celebració.

"Benvolgut David, no oblidis que portar la creu penjada al pit és fàcil; és més complicat portar la creu de cada dia i fer nostres les creus dels germans", li va dir l'arquebisbe de Barcelona en l'homília, abans de posar-se la creu pectoral. Omella va destacar que l'episcopat és un servei: "Jesús ens recorda al llarg de tota la vida pública que Ell ha vingut no a ser servit, sinó a servir. Com ens recorda el papa Francesc diverses vegades, el veritable poder és servei".

En les dues hores de celebració es va seguir el ritual d'ordenació episcopal que es remunta als inicis del cristianisme. L'interrogatori al candidat, l'exposició i lectura del nomenament pontifici, la pregària cobert amb el llibre

de l'Evangeli, la imposició de les mans dels bisbes concelebrants i finalment el lliurament de les insígnies episcopals: el bàcul i la mitra. Finalitzada l'ordenació, un moment simpàtic va ser quan el cardenal Omella va parlar del bisbat de Sant Cugat i després de Sant Feliu en lloc del de Terrassa. Quan es va adonar de l'error va fer riure als assistents dient que les dues diòcesis "son filles de Barcelona i les estimem de la mateixa manera".

Al final de la celebració els fidels van poder saludar i felicitar el nou bisbe. Entre els repre-

sentants civils hi va assistir el quart tinent d'alcalde de Barcelona, **Albert Batlle**, el director general d'Afers Religiosos, **Carles Armengol**, el comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, **Eduard Sallent**, o el rector de la Universitat Ramon Llull, **Josep Rom**.

El nomenament de David Abadías es va **conèixer** el 14 de febrer. Fins llavors era arxiprest i rector a Mollet del Vallès i professor de la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes, de la qual en va ser degà. Format al seminari de Barcelona, va ser ordenat el 1998. Sempre ha compaginat la vida acadèmica amb el servei pastoral a parròquies del Vallès i el 2004, quan es va dividir l'arquebisbat de Barcelona, va passar a formar part del clergat del bisbat de Terrassa. Ara ha tornat a casa, la seva diòcesi d'origen.

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

● FRUITES I VERDURES

● ALA DELTA SÈRIE TARONJA

● FADANINA

Una primavera plena de novetats per llegir

● ASTROGAMES

● ORIOL PELACANYES

Libres que fan lectors

BAULA

Bisbe Conesa pregant per la pluja: “No acudim a Déu perquè faci un acte de màgia”

Aquest diumenge 26 de març s'ha fet la missa i la processó per demanar la pluja a l'església de la Mare de Déu dels Torrents, a l'Espunyola, presidida pel bisbe de Solsona, **Francesc Conesa**. El bisbe de Solsona va acollir la invitació dels feligresos de la Parròquia de Correà, al Berguedà. Hi han assistit unes 250 persones (i diversos mitjans de comunicació) amb els veïns del poble encapçalats per l'alcalde.

“En breu començarem aquesta eucaristia seguida d'una processó que com bé sabeu ha estat demanada i proposada per feligresos de la zona”. Així s'expressava **Teresa Gené**, treballadora apostòlica del bisbat de Solsona, minuts abans de començar l'eucaristia. Feia uns quinze anys que no es feia una celebració per demanar pluja i davant l'allau de participants, calia donar unes breus i clares instruccions mentre es repartien els Goigs i els cants i assignar els portants de la imatge perquè tot anés bé.

L'església, del segle XVIII, ja era plena una hora abans d'iniciar l'eucaristia i va caldre seure gent al presbiteri. A fora quedaven desenes de feligresos i també alguns curiosos així com mitjans de comunicació atrets per l'expectació creada

pels mateixos mitjans uns dies abans. La missa i la processó s'havien previst amb molts pocs dies d'antelació i com qui no vol la cosa, la Mare de Déu dels Torrents ha acabat convocant centenars de persones a casa seva. Ha estat tanta l'expectació d'aquests dies i la resposta, que fins i tot una patrulla dels Mossos d'esquadra va estar present a l'exterior del temple durant tota la celebració.

Juntament amb un equip de so potent que va permetre seguir l'eucaristia des de diferents punts, l'organització també va contractar auxiliars de control per coordinar l'aparcament dels cotxes en els camps propers. En acabar la missa, i tot entonant els goigs, la imatge de la MaredeDéu va posar-se a les andes de fusta -el portant- per donar inici a l'esperada processó que centenars de persones van seguir pels camps que envolten l'església. Un cop acabada, seguien les cues de fidels per fotografiar la imatge i venerar-la de prop dins del temple.

Ser creient en una societat indiferent davant el fet religiós

Francesc Conesa, bisbe de Solsona, va celebrar la missa envoltat de periodistes que la seguien

amb atenció i esperaven encara més amatents l'inici de la processó. "L'expectació que ha generat el que avui fem aquí denota la societat poc religiosa que tenim avui dia", ha dit el bisbe a la feligresia. "Tota la Creació és un do de Déu i per això ens adrecem al Pare del cel i demanem l'aigua per als nostres camps, i alhora li demanem la seva gràcia per a les nostres vides. No acudim a Déu perquè faci un acte de màgia i ens sacii de pa, això seria temptar a Déu. Li demanem que ens ajudi en les nostres necessitats materials perquè d'aquesta manera ens podem dedicar més a les coses espirituals", paraules del bisbe mentre recordava que la celebració era també un acte penitencial.

"Comprenc que les persones que no tenen fe ens mirin amb escepticisme, és un signe d'una societat que mira aquestes coses amb un somriure irònic. Però avui també és un acte de misericòrdia, li presentem a Déu totes les nostres necessitats: preguem per la Guerra, pels nostres malalts, pels difunts i amb tota confiança, per la pluja, perquè la necessitem. Posem en mans de Déu els nostres desitjos. Aquesta petició ens compromet també a respectar el medi ambient, a cuidar la natura per evitar tot allò que provoca el canvi climàtic" va continuar el bisbe de Solsona.

Devocions ancestrals per la pluja

L'eucaristia i la processó d'ahir no són casos aïllats sinó que el nostre país -aquesta terra on la pluja no sap ploure- té un llarg historial de celebracions que han estat iniciades per casos de gran necessitat quan en una societat eminentment pagesa, calia aigua pels camps o bé patia plagues i malalties pandèmiques. Així van sorgir molts vots de poble, moltes romeries i aplecs que van arrelar i que continuen fins avui dia marcats al calendari de gairebé bona part de les viles i ciutats del nostre país. Es pujava per demanar i s'hi tornava per agrair el do rebut al Sant o a la Mare de Déu, que sota una advocació concreta -com el cas dels Torrents- tenia una ermita i sinó, se li construïa com a obra de vila, fent-la entre tots els habitants. A l'Espunyola no era un dia de festa però sí de trobada i de retrobada. I al Santuari de la Mare de Déu dels Torrents es va repetir el cant ancestral que generacions d'habitants dels encontorns han entonat quan la terra ha estat massa seca: Escolteu la humil instància, de vostres pobres servents: Deu-nos pluja en abundància Verge Santa dels Torrents.

Troba la processó més propera als mapes interactius de Setmana Santa

Catalunya Religió apropa la Setmana Santa als lectors publicant el **mapa interactiu** de les processons i viacrucis que s'organitzen a Catalunya en els pròxims dies. Un mapa que s'afegeix als ja publicats sobre les passions i les pasqües del territori. Podreu trobar tots els mapes interactius de Setmana Santa fent clic **aquí**. Totes elles estan classificades segons el dia en què se celebren: divendres abans de Rams; dissabte abans de Rams; Diumenge de Rams; Dilluns Sant; Dimecres Sant; Dijous Sant; Divendres Sant; Dissabte Sant; Diumenge de Resurrecció; Dilluns de Pasqua; o altres.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Tota la llista de compareixences a la comissió sobre els abusos del Parlament

Després d'**aprovar-se** el Pla de Treball de la Comissió d'Investigació sobre la Pederàstia a l'Església, s'ha conegut la llista sencera dels 90 noms que hauran de compareixer-hi. Tot i que la comissió manté el nom focalitzat en la pederàstia en l'Església, la llista és molt més àmplia i s'obre a tot l'àmbit educatiu, al món de l'esport i el lleure, i també al familiar. Un terç dels compareixents, incloses les víctimes, afecten l'àmbit eclesial. El treball s'inicia en una mirada àmplia al drama dels abusos que inclou com a experts a juristes, metges, acadèmics, associacions de víctimes, i cossos policials.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Mor el claretià Josep Sureda, superior de Girona

"Sempre he mirat de fer les coses tan bé com he sabut", **deia el claretià Josep Sureda**. Un exemple de disponibilitat, treball, obediència i discreció. El superior de l'església del Cor de Maria de Girona va morir el dijous 23 de març a l'edat de 83 anys. El 1989 va ser elegit Superior Provincial dels missioners claretians de Catalunya. El mandat va durar tres anys, després va tornar a Valls com a director del col·legi. L'agost del 2017 se li demana que vagi a Girona per fer-se càrrec de l'església del Cor de Maria. Allí va ser elegit superior de la comunitat i ecònom.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Foto: Abadia de Montserrat

Montserrat renova Serra d'Or "per tornar a ser una àgora central de la cultura catalana"

"Volem continuar sent un lloc de trobada per als creadors i consumidors de cultura als Països Catalans, amb voluntat crítica i de diàleg permanent". Aquest és l'objectiu darrere de la renovació de la revista Serra d'Or, presentada aquest dijous als mitjans en el marc del lliurament dels Premis Serra d'Or. El cap del consell de redacció de Serra d'Or, **Francesc-Marc Álvaro**, ha explicat com, a partir d'un format "més atractiu i contemporani", junt amb noves firmes, pretenen tornar a ser "una àgora central de la cultura catalana, on reflexionar i debatre amb mirada nacional, europea i global alhora".

I és que la revista, nascuda l'any 1959, ha renovat el disseny clàssic a través d'un disseny actual, però que no perd l'estil de sempre, i que ha anat a càrrec dels dissenyadors **Pau Llop** i **Esteve Padilla**. Una nova etapa, afirma Francesc-Marc Álvaro, que té com a objectiu primigeni "mantenir-se oberta a les sensibilitats de les noves generacions", sense perdre el que som, ha reconegut, ja que Serra d'Or "forma part de la història de Catalunya".

El president de la Generalitat, **Pere Aragonès**, ha remarcat durant la presentació i el lliura-

ment dels Premis com la revista, amb una llarga trajectòria, ha destacat sempre per ser espai “de diàleg divers i reflexiu”. I ha volgut reconèixer la tasca i voluntat de l'Abadia de Montserrat per “mantenir un projecte cultural durant seixanta anys, que no és pas fàcil”.

**ARAGONÈS HA AGRAÏT A LA
COMUNITAT DE MONTSERRAT
EL “COMPROMÍS AMB LA CULTURA
CATALANA”**

Serra d'Or, ha afirmat el president, “és una institució en el nostre país”. També ha agrait a l'Abadia i a la comunitat de Montserrat el seu “compromís amb la cultura catalana, per no tractar la cultura com un secret i posar-la al servei de tothom amb les seves publicacions”.

L'abat de Montserrat, **Manel Gasch**, ha volgut incidir en la llengua catalana. Ha recordat que la revista Serra d'Or “fa que el català sigui l'instrument per a comentar la realitat, per a ajudar a crear cultura i crítica cultural”. Cal emparaular

el món, ha recordat Gasch com deia Lluís Duch, perquè només aquesta paraula “ens fa capaços d'entendre'l i d'orientar-nos-hi. Per tant, és necessari trobar les paraules noves per a les novetats del món. I cal emparaular-lo en català. Aquest és el repte”. Tant de bo, ha demanat, totes les realitats que sorgeixen, “com les plataformes o la intel·ligència artificial, tinguessin presència de la nostra llengua”.

**MANEL GASCH: “ESPERO NO VEURE
EL DIA QUE EL PREMI AL MILLOR
RELAT EL GUANYI UNA INTEL·LIGÈNCIA
ARTIFICIAL”**

I sobre la intel·ligència artificial Gasch ha mostrat la seva por i rebuig. “Més enllà de fer-ho en català, crear cultura us ennobleix. En aquests temps que veiem com un software, una aplicació, s'apropa perillosament a les habilitats creatives de les persones humanes, hauríem de veure la cultura i la capacitat creativa com a resistència d'allò que és pròpiament humà, d'allò insubstituïble”.

Espero, ha confessat, “no veure el dia que hàgim de donar un premi al millor relat produït per la intel·ligència artificial. Em pregunto qui sortiria a recollir-lo! Us ho dic sincerament i si algú em vol dir desfasat, li dono permís perquè m'ho digui”.

La renovació de la revista Serra d'Or ha tingut lloc a l'espai Endesa en el decurs del lliurament dels Premis Serra d'Or que ha **premiat** enguany 16 obres i projectes culturals. Els premis s'han dividit en quatre apartats: Literatura i Assaig; Recerca; Arts Escèniques; i Literatura Infantil i Juvenil.

Alguns dels guardonats han estat **Xènia Dyakónova** (Narrativa), **Vicenç Pagès** (Assaig), **Marta Vallverdú** (Recerca), **Julio Manrique** (Teatre), **Aina Alegre** (Dansa), **Josep Pedrals** (Juvenil), i també s'ha reconegut la tasca de **Josep Vallverdú** com a autor de literatura infantil i juvenil.

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre

la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**

Ex-catedral de Tratalias, del s. XIII.
Una de les joies del romànic sard,
i que es troba des de fa segles sota
l'advocació de la Marededéu de Montserrat.
Foto: Di Sailko.

L'illa de Sardenya és, sens dubte, un dels territoris amb major presència montserratina fora de la península Ibèrica. L'origen d'aquesta devoció va vinculada, lògicament, a la llarga presència catalana en aquesta illa, sobretot a partir del s. XIV; però no deixa de ser significatiu que set segles després aquesta continuï tant arrelada i viva. De fet s'hi troben més d'una dotzena de llocs sota l'advocació de la Marededéu de Montserrat, des d'una catedral, passant per diverses parròquies, esglésies, ermites i altars. També hi ha dos municipis que deuen el seu nom directament o indirecta a la patrona de Catalunya, i el 8 de setembre (dia de les marededéu trobades) es celebra la seva festa en diversos indrets, amb processons i altres actes, alguns molt concorreguts. I tot això es fa, en moltes ocasions, sota el seu nom sard: Sa Munserrada.

De nou, la Verge de Montserrat a Sardenya és tradicionalment blanca, especialment en aquelles representacions que són hereves de l'arribada dels catalans a la illa; amb una iconografia rica i pròpia. La raó d'aquest fet és, lògicament, la mateixa que vam explicar en la darrera entrega, la de la "Moreneta blanca del Vaticà". Ara bé, en els darrers temps -i donada la vitalitat que

Sardenya i "sa Munserrada" (I de II)

hi té la devoció montserratina - s'han anat incorporant noves imatges rèpliques directes de l'original amb la imatge més familiar per nosaltres i, per tant, bruna que conviu amb la tradicional representació sarda.

Comencem, doncs, amb la catedral de Tratalias, al nucli antic -actualment deshabitat però destí turístic de la zona- d'aquest petit municipi del sud de Sardenya. Es tracta d'un magnífic exemple del romànic sard, del s. XIII, un dels millors exemplars de l'illa. Construïda com a seu catedralícia, mantingué aquesta dignitat fins el 1503, quan la seu episcopal va ser transferida al municipi proper d'Iglesias (Igrèsias). En canvi l'advocació montserratina ve de l'època catalano-aragonesa, per tant posterior a la construcció de l'edifici, però s'ha mantingut fins avui. A l'est de Tratalias, a tocar de Càller (Cagliari) hi trobem el municipi de Monserrato, si bé aquest toponímic és relativament recent del 1880-88, la seva església més antiga, la Beata Maria Vergine (també coneguda com Santa Maria De Paulis), està dedicada a la nostra marededéu. Ara bé, tot i que els orígens de la mateixa es remunten al s. XII, l'actual temple és del s. XIX, neoclàssic i amb planta de creu grega. Pocs quilòmetres més a l'est hi trobem el municipi de Burcei. En aquest cas l'església parroquial, de finals del s. XIX i obre

Quadre de la Maredeu de Montserrat que es troba a la parròquia homònima de Bari Sardo, amb el nen Jesús serrant la roca, recorda al conjunt escultòric de la façana de l'església de Montserrat a Roma. La marededéu du el colors propis (vestit vermell i "mantell blau") de la iconografia montserratina dels segles XVII fins mitjans del XIX.

de l'arquitecte Gaetano Cima, està dedicada a la Verge de Montserrat i s'hi celebra una de les esmentades festes patronals el 8 de setembre. Més al nord, a tocar del llac de Mulargia, a la localitat de Siurgus Donigala, la devoció montserratina també és secular. Cap al centre-est de la illa, tocant a la costa, hi trobem dos altres municipis on Monserrato és especialment rellevant. Estem parlant de Bari Sardo i Girasole. En el primer

cas, "sa Munserrara" és l'advocació de la seva església parroquial des del s. XVI i la festa en el seu honor a principis de setembre és especialment important. És més, a la parròquia no sols es conserva una imatge de la Maredeu, dreta, amb el nen Jesús i una serra penjant -com d'altres que trobem a l'illa- sinó també un magnífic quadre de finals del s. XVIII, que reproduïm. A Girasole la parròquia, la data més antiga de la qual és de 1420, també està dedicada a Montserrat i ho celebren també el 8 de setembre.

Finalment, a la part sud i occidental de la illa hi trobem tres llocs més: Samassi, Marrubiu i Pompu. En el darrer cas, l'origen del toponímic "Pompu" derivaria del llatí "pompa" és a dir "processó", en referència als pelegrinatges que antigament es feien al petit santuari de Santa Maria di Monserrato que és al centre d'aquest petit nucli. En el cas de Samassi es tracta d'una parròquia d'estil gòtic català, on la patrona ocupa el seu espai d'honor en un magnífic altar de marbres de colors, típicament sard i del s. XVIII. I a Marrubiu la titular de la parròquia, també dels segles XV-XVI, és també la nostra Madona de Montserrat i a principis de maig s'hi celebra una festa important.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Del paper als espais de les dones

LAURA MOR
A SOLVITUR AMBULANDO

Un dia vam anar amb un company periodista a gravar unes imatges d'una trobada a Sant Pau del Camp, a Barcelona. Necessitàvem material audiovisual per parlar del feminisme dins l'Església i hi havia reunió de la coordinadora de dones creients Alcem la veu. Abans de creuar la porta, em va preguntar si ell hi podia entrar. Una por infundada. Lògicament, va poder plantar tríode i càmera, sense cap limitació.

És veritat que acostumen a ser trobades de dones. En diem sororitat. Suport mutu per sostenir-nos en la dificultat i créixer. I en aquest cas també per definir estratègia, promoure conver-

ses dins de les comunitats i fer sentir la nostra veu també al carrer.

Però els diàlegs han de superar el circuit intern. Hi trobo a faltar molts dels qui haurien de sentir el que s'hi està dient. El repte està servit. Com iniciar conversa amb qui no té ganes d'escoltar? Com trencar prejudicis sobre el feminisme dins l'Església? I sobre l'Església, dins del feminisme?

Fa uns dies a **la Tribuna Joan Carrera, Nathalie Becquart**, sotssecretària del Sínode, demanava viure una paritat pràctica: "Caminar junts no

és possible des de la teoria, cal experiència". Ella defensa que homes i dones som socis en aquest nou escenari. Com recull també **Glòria Barrete en aquesta entrevista**, la religiosa creu que "no podem caminar junts sense deixar espai per a l'altre".

Sobre això mateix la Càtedra Francesc Palau ha dedicat **tot un congrés, a Àvila**. Consideren la dona profecia d'aquest altre model d'Església. Una nova realitat en què no hi hagi rols prefixats, on cadascú pugui escollir-los. Sempre amb formació i discerniment, però sense discriminació. Ja no es tracta de parlar del paper de la dona, com si féssim teatre i ja estigués escrit el que passarà. Sinó de crear un nou escenari de participació, obert a la creativitat. Però encara hi ha qui baixa de l'hort. Algú va explicar que els bisbes li preguntaven "què ens passa a

les dones i què volem". Per poder afrontar el conflicte, primer l'hem de reconèixer. Becquart a Barcelona va recordar que "no podem amagar la realitat sota la taula". La realitat s'imposa. Les dones vivim encara dins l'Església situacions d'abús, de misogínia i d'invisibilització. I moltes hem dit prou.

Si volem que no hi falti cap veu, les dones hem de guanyar espais. I explicar, als qui creuen que han estat escollits prínceps, que l'Església és tota una altra cosa. Durant la Càtedra em van preguntar quin titular m'agradaria publicar en relació a les dones. El deixo també aquí apuntat: "Els homes renunciïn a l'hegemonia dins l'Església". Això té a veure amb aquesta realitat que s'ha d'obrir pas ben aviat. Ara toca sumar-hi els homes. Més enllà de dir "no pot ser" i de fer petar la llengua quan compartim les nostres

penes. Tots hi tenim la nostra part de responsabilitat mentre no provoquem els canvis. Ens cal alguna cosa més, per part dels qui saben que tots som germans. Com deien les dones creients davant de la catedral de Barcelona, fa falta empatia, **posar-se les sabates de les dones**.

Ja no podem fer veure que plou. És imprescindible prendre partit, passar del discurs del "paper" a la concreció dels espais. I si els espais ja estan ocupats, algú hi haurà de renunciar perquè hi capiguem tots.

La pseudo-espiritualitat: un nou producte del mercat

MONTSE CASTELLÀ
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ

La societat industrial està arribant als seus propis límits devastadors. Aquesta societat depredadora i antropocèntrica, basada purament en els interessos econòmics a curt termini, ha generat tan alt grau de competitivitat i de consum frenètic, que ens ha portat a una situació sense precedents al llarg de la història: tots som responsables i a l'hora víctimes de la destrucció del nostre propi planeta. Moltes espècies ja han desaparegut i tots podem sentir, ara més que mai, la fragilitat de la nostra pròpia existència i la de tota la humanitat. Els valors espirituals que ens proveïen d'un sentit sagrat, amb relació a la nostra vida i al nostre entorn,

han estat abolits en qüestió de poques generacions. Actualment, davant aquest gran buit, hi ha un profund anhel per connectar amb la pròpia dimensió espiritual. En resposta a aquesta creixent demanda, la societat occidental, rigorosament mercantilista, no dubte en oferir un gran ventall d'eines i mètodes, extrets majoritàriament del budisme, que si bé poden ser útils i beneficiosos en certa manera, estan descontextualitzats i, per tant, hi pot haver el perill de malinterpretar-se o fins i tot ser nocius.

Cal tenir ben present que una pràctica espiritual autèntica ens ha d'empènyer a superar la

visió egocèntrica, la percepció errònia d'un jo separat de la resta, que paradoxalment ha estat fomentada durant segles per les anomenades societats del benestar.

Com evitar que els valors espirituals no siguin absorbits i neutralitzats per la mateixa societat, amb el perill que esdevinguin un instrument d'autoengany o de convertir-se en un producte més del mercat?

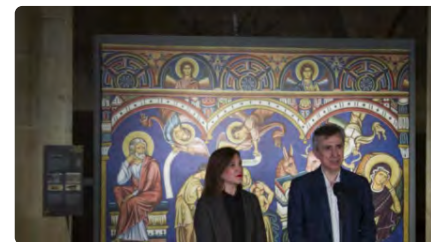
Mor Mossèn Manel Ametller, rector de Matadepera durant 30 anys
DL, 27/03/2023 | DIARI DE TERRASSA

La sequera reviu les rogatives: què és aquesta tradició per demanar que plogui?
DL, 27/03/2023 | TV3

La tercera edició del Festival Jordi Savall estarà dedicada a la vida, la dona i la natura
DC, 29/03/2023 | REVISTA MUSICAL CATALANA

Una exposició immersiva recrea l'esplendor artística de la Sala Capítular de Sixena
DC, 29/03/2023 | LA VANGUARDIA

Millora la salut del Papa i podria ser donat d'alta en els pròxims dies
DV, 22/03/2023 | VATICAN NEWS

Cardona inaugura la commemoració del 600 aniversari de la imatge de la seva patrona
DV, 31/03/2023 | REGIÓ 7

La restauradora Sara Berzosa explica la recuperació de la Mare de Déu de la Soledat d'Igualada
DV, 31/03/2023 | REGIÓ 7

El Monestir de Pedralbes crea uns "stickers" amb pintures de la capella de Sant Miquel
DV, 31/03/2023 | BETEVÉ

Monestir de les Avellaneres
@mavellaneres

Preparant diumenge de Rams amb les branques d'olivera. Us esperem diumenge 2 d'abril a les 10:45h al claustre del [#monestirdelesavellaneres](#) benedicció de Rams i després missa major a l'església del Monestir.

Traducir Tweet

92 reproduccions

8:45 - 31 mar. 23 - 226 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Els projectes "Eskmat: escacs educatius i socials" i de [@fedacsantnarcis](#) i "Teatre a l'escola" de [@FEDACerdanyola](#) reben la certificació d'[#InnovacióPedagògica](#) del Departament [@educacio.cat](#). Orgullosos de la [#passióeducar](#) de les [#escolesFEDAC!](#) ❤️💙

Traducir Tweet

escoles.fedac.cat
Dos projectes FEDAC reben la certificació d'innovació pedagògica del Departament d'E...

17:07 - 28 mar. 23 - 898 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT, Diumenge, 2 d'abril, a les 12 h celebrem la missa de Rams, presidida per Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona. Apropa't a beneir la palma a l'exterior de la Sagrada Família o segueix l'eucaristia en directe aquí: tinyurl.com/y5g5cweh

Traducir Tweet

10:11 - 31 mar. 23 - 1.025 Visualitzacions

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

NOVETAT 📖 Ja està a la venda [Escoles Laudato Si'](#). Una pedagogia eco-humanista. El llibre del [@carlesarmengol](#) i publicat per l'Editorial Claret proposa repensar l'escola des de la proposta social de l'Església. 📖 Descobrieu-lo ow.ly/6PPv50MEGTE

Traducir Tweet

9:30 - 30 mar. 23 - 214 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarrés

El passat dijous va finalitzar una nova edició del 'Periscopi', on les noves incorporacions dels equips d'estructura de la [@Fundperetarrés](#) van poder conèixer la realitat dels equips de Programes educatius, [@esplaisMCECC](#), [@consult_estudis](#), Colònies de vacances, Facultat i XACS. 🌟

Traducir Tweet

11:30 - 29 mar. 23 - 182 Visualitzacions

afers religio
@afersreligiosos

Avui a les 18.30 h als [@Cinemes Girona](#). Presentació i projecció de la pel·lícula 'La carta' subtitulada al català. ✓ Entrada lliure amb aforament limitat. Inscriu-te al formulari bit.ly/3L9naSH [@JusticiaPau](#)

Traducir Tweet

9:01 - 30 mar. 23 - 308 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Nova edició del projecte Petjades Vedruna. Educadors que seguim els passos de Joaquina, aquesta vegada a Montblanc [#Identitat](#) [#arrels](#) [#escolacompromesa](#) 🙋

Traducir Tweet

20:58 - 25 mar. 23 - 1.560 Visualitzacions

IQS
@IQSbarcelona

🟣 A IQS estem compromesos amb la igualtat de gènere, i és per això que estem orgullosos d'annunciar que més de la meitat de les tesis doctorals defensades el 2022 van ser realitzades per dones i més del 70% en àrees STEM!

13:02 - 27 mar. 23 - 543 Visualitzacions

U. Ramon Llull (URL)
@uramonllull

🌟 El [#silenci](#) com a pràctica espiritual compartida entre l'islam i el cristianisme 🌟

Moderarà l'acte Verónica Israel Turim, de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura [#URL](#) ([@ObsBlanquerna](#))

Dimarts 25/4
19h

Bayt al-Thaqafa @fundaciobayt · 3d

📖 Coneixes realment el poder del [#silenci](#)? Saps com s'incorpora com a pràctica [#espiritual](#)? Has meditat mai amb cant samà'a?

ESPIRITUALITAT

13:22 - 26 mar. 23 - 855 Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Avui diseta presentació del llibre: Poblet desaparegut, a cura de [@DamiA](#) i [@AlexErraEsa](#)
Ja disponible a la botiga del [@monestirdepoblet](#)

Traducir Tweet

19:06 - 26 mar. 23 - 615 Visualitzacions

EscolaniaMontserrat
@EscolaniaMont

L'[@EscolaniaMont](#) creix amb un nou cor de cambra. Una oportunitat extraordinària per donar resposta a nois i noies en etapa formativa musical.

Vols saber-ne més? No dubtis en posar-te en contacte amb nosaltres. [#sentimlescolania](#) [#triaescolania](#)

Traducir Tweet

183 reproduccions

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

"Ens aquests dies pròxims a la celebració del misteri pasqual no ens acontentem amb frases fetes". Ens anem apropant a les celebracions de Setmana Santa amb aquesta reflexió de Laura Rius a PregariaCat. ow.ly/x22050Nr4zz

Traducir Tweet

16:02 - 30 mar. 23 - 138 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Anna Robert, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

